

Den förälskade skomakaren

A
Den fat-ti-ga fö-dan den kno-gar jag för så
ryg-gen den bör-jar bli kro-kig, och
ha-de jag in-te mitt gla-da hu-mör så
tror jag be-stämt jag blev to-kig.

Men nu får i vändningen jag vara snäll
att snedvridna klackarna ansa.
Charlotta ska ha sina pjäxor i kväll,
för hon ska till Söder och dansa.

Min kärlek i fyra års tid har bestått,
slik kärlek är ej att bespotta.
Förälskad jag blev då en gång jag tog mått
till halvhöga kängor åt Lotta.

Jag svor henne trohet vid spannrem och läst,
och tjusande log hennes öga.
Men Lotta hon sade: Vi får väl härnäst
ta kängorna dubbelt så höga.

Och åtta par kängor jag henne bestått.
Jag blygs ej min svaghet att blotta.
I dag jag för nionde gången tog mått
till alnshöga kängor åt Lotta.

Då frågte jag: Vill du nu bliva min fru?
Men Lotta sågs tveksamhet röja.
Och skaften är inte nog höga ännu,
jag tror några år vi få dröja.

Ja, vänta i fyra år till har jag kraft,
fast nog ville gärna jag pruta,
men år efter år blir det högare skaft,
jag undrar hur detta ska sluta.